

ความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ
กรุงเทพมหานคร

The Opinion of Bangkok People toward The Development of
Bangkok Smart City

นางสาวอัจฉริยา ไชยนิล

Atchareeya Chaiyanil

จุฑาทิพ คล้ายทับทิม

Juthatip Klaitabtim

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Master of Arts (Political Science), The Graduate School, Kasetsart University

E-mail: Atchareeyac@ku.th

วันที่รับบทความ (Received) : 1 กันยายน 2566

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 10 กันยายน 2566

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 12 กันยายน 2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร และปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test การวิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน เขตที่อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานคร ระยะเวลาที่อาศัยในกรุงเทพมหานคร และปัจจัยด้านประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน สำหรับที่ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ อาชีพ และปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานครต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร, การรับรู้, ความคิดเห็น

ADSTRACT

The objectives of this research were to study the level of the opinions of Bangkok people toward the development of Bangkok Smart City and to compare their opinions according to personal factors, experience about the development of Bangkok Smart City and information receiving about the development of Bangkok Smart City. The samples were 400 people in Bangkok. Data were collected by questionnaires. The statistics used for the data analyses were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way ANOVA with statistical significance at 05.

The results of the study indicated that the opinion of the people in Bangkok toward the development of Bangkok Smart City was at high level. The results of hypotheses testing found that the Bangkok people with differences in gender, education levels, monthly income, areas in Bangkok, length of time staying in Bangkok and experience about the development of Bangkok Smart City had no different opinions toward the development of Bangkok Smart City but the people with differences in age, occupations and information receiving about the development of Bangkok Smart City had different opinions toward the development of Bangkok Smart City with statistical significance at the .05 level.

Keywords: the development of Bangkok Smart City, Perception, Opinion

บทนำ

จากข้อมูลองค์การสหประชาชาติ (United Nations, 2015) ได้ระบุว่า สัดส่วนประชากรทั่วโลกในปัจจุบันอาศัยอยู่ในเมือง มากกว่า 50% และมีการคาดการณ์ว่าสัดส่วนดังกล่าวจะเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยในปี ค.ศ. 2030 และในปีค.ศ. 2050 จะมีประชากรโลกอาศัยอยู่ในเมืองถึง 60% และจะเพิ่มเป็น 70% ในปีค.ศ. 2050 ซึ่งสาเหตุสำคัญนั้นมาจากการเปลี่ยนแปลงการดำรงชีพแบบดั้งเดิมของคนส่วนใหญ่ที่ประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรมเป็นหลัก ถูกแทนที่ด้วยงานในภาคอุตสาหกรรมและการบริการที่เกิดจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอุตสาหกรรม นำไปสู่กระบวนการทางเศรษฐกิจและสังคมที่พัฒนาพื้นที่ชนบทให้กลายเป็นเมือง ขณะเดียวกันก็ส่งผลให้เกิดการย้ายถิ่นฐานของคนเข้ามาสู่พื้นที่เมืองมากขึ้น อันเป็นผลให้เกิดความหนาแน่นของประชากร ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความจำกัดของพื้นที่และทรัพยากรของพื้นที่เมืองที่มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ

ในกรณีของประเทศไทยสถานการณ์การขยายตัวของความเป็นเมืองเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องเช่นกัน จากสัดส่วนประชากรที่เข้ามาอาศัยอยู่ในเขตเมืองเพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกันประชากรที่อาศัยในชนบทลดลง โดยในปี 2014 ประเทศไทยมีสัดส่วนพื้นที่เมืองกับพื้นที่ชนบทใกล้เคียงกัน โดยพื้นที่ชนบทประมาณ 51%ของพื้นที่ทั้งหมด และพื้นที่เมือง 49% แต่ในอนาคตมีการคาดการณ์ว่าในปี 2050 ประเทศไทยจะมีพื้นที่ชนบทเหลือเพียงแค่ 28% และมีพื้นที่เมือง 72% แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองของประเทศไทยจะมากกว่าประชากรที่อาศัยในชนบทในอนาคต นอกจากนี้ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2564 พบว่ามี

จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครมากกว่า 5.5 ล้านคน ซึ่งมากกว่าเมืองอื่นๆ ถึง 2 เท่า ส่งผลให้กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางความเจริญทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การคมนาคมขนส่ง และเป็นแหล่งงานที่สำคัญ สามารถดึงดูดผู้คนจำนวนมากให้อพยพย้ายถิ่นฐานเข้ามาหางานทำในพื้นที่มากขึ้น (กองนโยบายและแผนงาน, 2563 : 1-1) กล่าวว่าปัญหาสำคัญที่ตามมาคือศักยภาพของพื้นที่ในการรองรับการขยายตัวของประชากร การเจริญเติบโตของเมือง รวมถึงการขยายตัวของภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรมที่ไม่ได้มีความสมดุล นำมาสู่ปัญหาทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น ปัญหาขยะ มลพิษ น้ำเน่าเสีย ชุมชนแออัด ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

หน่วยงานภาครัฐจึงได้ผลักดันให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองต้นแบบของการพัฒนาเมืองอัจฉริยะด้วยการนำเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้ามาปรับใช้ให้เกิดการพัฒนาการบริการของภาครัฐภายใต้นโยบายการปฏิรูประบบราชการให้เป็นรัฐบาลดิจิทัลที่มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจและจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมด้วยนวัตกรรมและองค์ความรู้ จึงได้นำแนวคิด "เมืองอัจฉริยะ" (Smart City) มาเพิ่มขีดความสามารถของพื้นที่ ด้วยการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนทำให้เกิดความเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน บนพื้นฐานของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ที่อาศัยในกรุงเทพมหานครให้ดีขึ้น

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเรื่อง "ความคิดเห็นของประชากรในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร" อันจะนำไปสู่การรับรู้ข้อมูลที่สะท้อนความคิดเห็นจากประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานครโดยตรง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ที่จะสามารถส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร และปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานครในศตวรรษที่ 21 แนวโน้มใหญ่ของโลกเกิดปรากฏการณ์พลิกผันของเทคโนโลยีและนวัตกรรมพลิกผัน (Disruptive Technology) เข้าสู่ยุคของเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก หลายประเทศได้ใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงมาเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองและกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการการขยายตัวของเมือง แม้กระทั่งเพิ่มศักยภาพการให้บริการสาธารณะของรัฐ ซึ่งเมืองแรกที่ได้นำเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยเป็นต้นแบบเมืองอัจฉริยะที่แรก ในปี ค.ศ.1994 คือ เมืองอัมสเตอร์ดัม ได้พัฒนาระบบขนส่งอัจฉริยะ การจัดการพลังงาน จนประสบความสำเร็จจนเป็นแนวทางที่ได้รับความนิยมทั่วโลก สำหรับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะอาเซียนได้สร้างเครือข่ายที่เรียกว่า (ASEAN Smart Cities Network: ASCN) ก่อตั้งเมื่อปี 2018 ซึ่งสิงคโปร์ในฐานะผู้นำอาเซียนในขณะนั้น ได้สร้างความ

ร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกด้วยการใช้เทคโนโลยีในขับเคลื่อนกระตุ้นความสนใจ และสร้างความ
 ใจสำหรับภาคเอกชนทั่วโลกเข้ามาลงทุน เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ
 ระหว่างประเทศสมาชิก พัฒนาโครงการร่วมกับภาคเอกชน และอำนวยความสะดวกในการประสาน
 การทำงานระหว่างอาเซียน (Ludher, 2018)

ในส่วนของประเทศไทย ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกและส่งผลให้มีการขยายการดำเนินโครงการ
 อื่นๆ เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 อันเป็นรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจด้วยการใช้
 เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ รัฐบาลจึงได้มีการส่งเสริมและ
 สนับสนุนการพัฒนาเมืองอัจฉริยะในประเทศไทย โดยได้ตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาเมือง
 อัจฉริยะขึ้น เพื่อทำหน้าที่ในการจัดทำยุทธศาสตร์ และแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ รวมทั้ง
 ก่อตั้งสำนักงานเมืองอัจฉริยะประเทศไทย

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่ได้กลายเป็นเมืองอัจฉริยะที่มีศักยภาพที่สำคัญของประเทศ โดย
 มีความมุ่งมั่นให้มีการพึ่งพานวัตกรรมและอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้
 ยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้โครงการ “เมืองอัจฉริยะ” (Smart City) ซึ่งรัฐบาลได้
 ส่งเสริมให้เกิดการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจ
 และสังคมสมัยใหม่ ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561– 2580) กรุงเทพมหานคร
 ผลักดันนโยบายให้ก้าวสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ (คณะทำงานสมรรถนะดีของสำนักยุทธศาสตร์และ
 ประเมินผล, 2563) ด้วยการเข้าสู่กระบวนการเปลี่ยนผ่านทางดิจิทัลตามนโยบายประเทศไทย 4.0
 และตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารกรุงเทพมหานคร 5 ปี (พ.ศ. 2561 – 2565)
 โดยการวางรากฐานสำคัญของการเปลี่ยนแปลงภายใต้แนวคิดการพัฒนาเมืองที่ยั่งยืนในแผนพัฒนา
 กรุงเทพมหานคร ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2556-2575) ที่มุ่งหวังให้กรุงเทพมหานครเป็น “มหานครแห่ง
 เอเชีย” ในฐานะเมืองชั้นนำ ในด้านเศรษฐกิจ ภาคบริการความปลอดภัย ความสวยงามสะอาดสบาย
 น่าอยู่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้จึงได้กำหนด เป้าหมาย คือ 1. พัฒนาสู่ความเป็นมหานคร
 อัจฉริยะ (Smart Bangkok) 2. พัฒนาสู่องค์กรดิจิทัล (Smart BMA) 3. สร้างภาพลักษณ์
 กรุงเทพมหานครติดอันดับการเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart- City Index) เพื่อปรับปรุงการดำเนินงาน
 และพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศกรุงเทพมหานคร ให้มีศักยภาพขับเคลื่อนกรุงเทพมหานคร เป็นมหา
 นครอัจฉริยะ (Smart City) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์กรุงเทพมหานครได้มีแนวทางการพัฒนาสู่เมือง
 อัจฉริยะ ดังนี้

กรุงเทพมหานครได้กำหนดทิศทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการพัฒนาให้เป็น
 เมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร ตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกรุงเทพมหานคร
 5 ปี (พ.ศ. 2561 – 2565) (สำนักงานยุทธศาสตร์และประเมินผล, 2563 : 6) ดังนี้

1. Smart Governance การบริหารจัดการภาครัฐอัจฉริยะ การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้
 ในการพัฒนาระบบบริการประชาชน มุ่งสู่การรองรับหน่วยงานดิจิทัลที่สามารถบูรณาการทุก
 หน่วยงานในสังกัดกรุงเทพมหานครให้เป็นหน่วยเดียวกันที่กิน เช่น ระบบบริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ
 (one-stop service) การจัดทำฐานข้อมูลกลางของหน่วยงานแอปพลิเคชันรับเรื่องร้องเรียน ระบบ
 กล้องวงจรปิดที่เชื่อมต่อกับเจ้าหน้าที่ แอปพลิเคชันแจ้งเตือนภัย

2. Smart People พลเมืองอัจฉริยะ เน้นส่งเสริมให้คนมีความรู้และทักษะในการใช้
 เทคโนโลยี มีความคิดสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะ
 ทางด้านนวัตกรรมดิจิทัลและพัฒนาส่งเสริมให้ประชาชนกรุงเทพมหานครเข้าใจและเข้าถึงสื่อและ

สารสนเทศเพื่อพัฒนาสู่สังคมแห่งภูมิปัญญา เช่น ห้องสมุดประชาชน อินเทอร์เน็ตไร้สายให้บริการสำหรับประชาชน การจัดทำแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา

3. Smart Environment สิ่งแวดล้อมอัจฉริยะ การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการสิ่งแวดล้อม เน้นการรักษาพื้นที่สีเขียว การบริหารจัดการน้ำ การจัดการของเสีย การจัดการด้านพลังงาน การแสวงหาพลังงานสะอาด

4. Smart Mobility การขนส่งอัจฉริยะ การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในพื้นที่ และการพัฒนาระบบการเดินทางที่สะดวกปลอดภัย เช่น ป้ายรถเมล์อัจฉริยะที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกกว่า 600 จุด ที่มีหน้าจอระบุสายรถเมล์และเวลาเข้าป้าย มีระบบกล้องวงจรปิด (CCTV) และระบบไฟฟ้าส่องสว่าง รวมถึงติดตั้ง WIFI ให้กับผู้โดยสารที่มานั่งรอใช้บริการ ระบบชาร์จแบตเตอรี่ เพื่อจูงใจให้ประชาชนหันมาใช้ระบบขนส่งมวลชนสาธารณะมากขึ้น แอปพลิเคชันแสดงการเดินรถเมล์ในพื้นที่ เป็นต้น

5. Smart Economy เศรษฐกิจอัจฉริยะ การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ เป็นโมเดลทางธุรกิจนวัตกรรมรูปแบบการลงทุนการสร้างความสามารถในการแข่งขันการบริหารรายได้การท่องเที่ยวเป็นต้นซึ่งจะใช้ประโยชน์จากการบูรณาการระบบสารสนเทศทำให้ง่ายต่อการบริหารข้อมูล (Big Data)

6. Smart Living การดำรงชีวิตอัจฉริยะ การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการดำเนินชีวิตในเมือง เช่น ระบบบริการสุขภาพประชาชนออนไลน์ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังได้กำหนดแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของกรุงเทพมหานคร (พ.ศ. 2566-2570) ที่ เป็นกรอบในการพัฒนาดูแลพื้นที่ และการให้บริการสาธารณะเพื่อให้กรุงเทพมหานคร เป็นมหานคร ปลอดภัย มหานครสีเขียว มหานครสำหรับทุกคน มหานครแห่งเศรษฐกิจและการเรียนรู้ (สำนักงาน ยุทธศาสตร์และประเมินผล, 2565 : 11 – 13) ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลของบุคลากร มุ่งเน้นให้การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการเข้าใจดิจิทัล การพัฒนาทักษะดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติราชการให้เชี่ยวชาญ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 กำหนดมาตรฐานเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการ มุ่งเน้นกำหนดมาตรฐานเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเป็นแนวทางในการบูรณาการหน่วยงานในสังกัดให้เป็นรูปแบบเดียวกัน และนำไปสู่การให้บริการกรุงเทพมหานครแบบครบวงจร ณ จุดเดียว (One-Stop Service) ที่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีดิจิทัลให้สามารถรองรับการมุ่งสู่มหานครดิจิทัล เพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ด้วยศูนย์ข้อมูลกลาง (Data Center) ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตภายในและเครือข่ายไร้สาย (Lan, WiFi Network) เพื่อรองรับการใช้งานของบุคลากร และประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างบริการที่บูรณาการกระบวนการทางธุรกิจให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มุ่งเน้นการส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการทำงานที่เป็นภารกิจหลักของหน่วยงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การปรับเปลี่ยนองค์กรดิจิทัล เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอย่างทันทั่วทั้งที่ มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กรให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่ให้เป็นการทำงานสู่ยุคดิจิทัล โดยข้อมูล

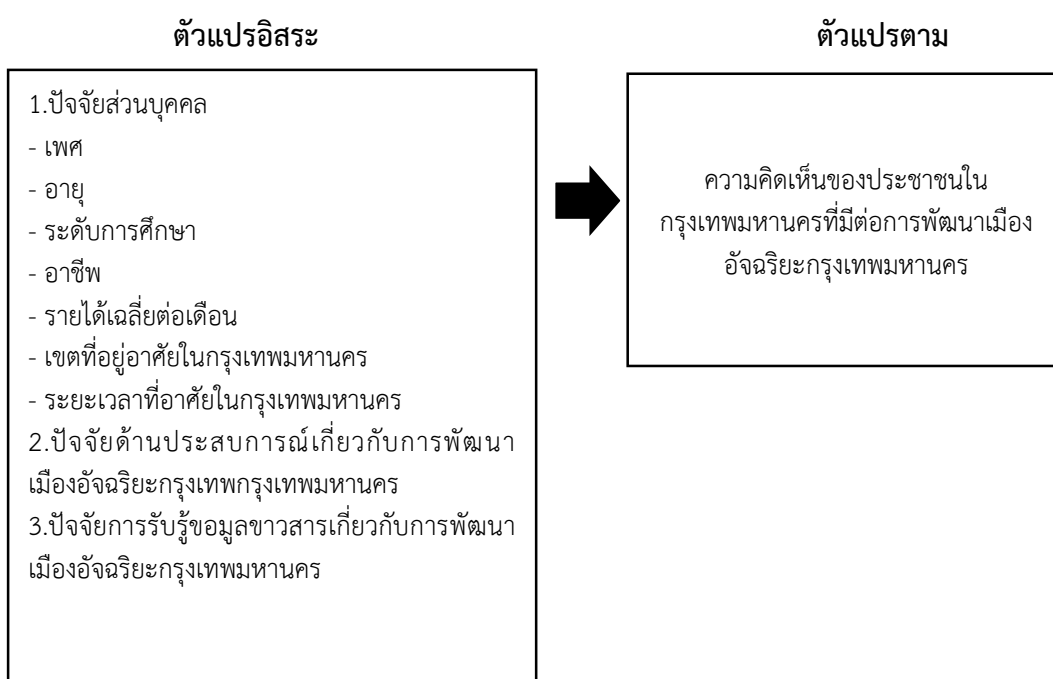
(Big Data) เป็นรากฐานสำคัญในการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร ถือเป็นการก้าวสู่ยุคโมบายและคลาวด์

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนานวัตกรรมดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพชีวิตและสังคม โดยการนำนวัตกรรมบริการช่วยขับเคลื่อนกลไกการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม เช่น การนำร่องป้ายรถเมล์อัจฉริยะ การสร้างแอปพลิเคชันท่องเที่ยวแบบครบวงจร

ยุทธศาสตร์ที่ 7 สร้างกลไกการบริหารการขับเคลื่อนอย่างโปร่งใสและมีธรรมาภิบาล มุ่งเน้นการสร้างกลไกการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยในการบริหารจัดการให้เกิดความโปร่งใสและมีธรรมาภิบาล ด้วยการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการเพื่อวิเคราะห์ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big data) รวมถึงพัฒนาระบบการมีส่วนร่วมของประชาชน พร้อมทั้งและการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยให้สอดคล้องกับสมมติฐาน ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

สมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยด้านประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งอาศัยในกรุงเทพมหานครในปี 2564 จำนวน 2,430,907 คน ข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม 2564 (สำนักสถิติแห่งชาติ, 2564) ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ Yamane (1973 : 125) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 400 คน และผู้วิจัยได้ดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอน ดังนี้ 1) วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (Proportion Stratified Random Sampling) นำความหนาแน่นของประชากรที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 50 เขต (กองยุทธศาสตร์บริหารจัดการ, 2564) นำมากำหนดสัดส่วน และ 2) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อแจกแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เขตที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และระยะเวลาที่อาศัยในกรุงเทพมหานคร มีลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามแบบเลือกตอบ โดยใช้ร้อยละและความถี่วิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยด้านประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานครมีลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามแบบเลือกตอบ โดยใช้ร้อยละและความถี่วิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานครมีลักษณะเป็นมาตราส่วนการประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert's Scale) โดยพิจารณาระดับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์ค่าเฉลี่ยดังกล่าวจัดกลุ่มเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย โดยมีการคำนวณขอบเขตของค่าเฉลี่ยในแต่ละระดับ ตามสูตรดังนี้

อันตรภาคชั้น = $\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$

$$= \frac{5 - 1}{3}$$

$$= 1.33$$

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 คะแนน หมายถึง ประชาชนในกรุงเทพมหานครรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 คะแนน หมายถึง ประชาชนในกรุงเทพมหานครรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 คะแนน หมายถึง ประชาชนในกรุงเทพมหานครรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร ในระดับมาก

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นมาตราส่วนการประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert's Scale) โดยพิจารณาระดับความคิดเห็นของประชาชน แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย ไม่เห็นด้วย

ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์ค่าเฉลี่ยดังกล่าวจัดกลุ่มเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย โดยมีการคำนวณขอบเขตของค่าเฉลี่ยในแต่ละระดับ ตามสูตรดังนี้

อันตรภาคชั้น = $\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$

$$= \frac{5 - 1}{3}$$

$$= 1.33$$

ดังนั้นผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 คะแนน หมายถึง ประชาชนในกรุงเทพมหานครเห็นด้วยน้อยกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 คะแนน หมายถึง ประชาชนในกรุงเทพมหานครเห็นด้วยปานกลางกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 คะแนน หมายถึง ประชาชนในกรุงเทพมหานครเห็นด้วยมากกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร

3.การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ออกแบบแบบสอบถามและเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาให้ครอบคลุมประเด็นต่างๆ รวมถึงความเหมาะสมของภาษา และข้อคำถามที่สามารถสื่อความหมายได้ถูกต้องและเข้าใจตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ตอบแบบสอบถาม หลังจากนั้นได้นำมาพัฒนาแก้ไขให้มีความเหมาะสม และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) ต่อไป และนำมาหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha Coefficient) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถามรายข้อ ซึ่งได้ค่า .85

4.การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีแจกแบบสอบถามทางอินเทอร์เน็ตจากกลุ่มสังคมออนไลน์ และการเก็บข้อมูลโดยการลงพื้นที่ จำนวน 400 ชุด หลังจากได้รับแบบสอบถามครบทุกชุด ผู้วิจัยจะตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้วจึงนำข้อมูลไปวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลเพื่อคำนวณหาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และนำข้อมูลที่ได้ทำการสรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

5.การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อจำแนกข้อมูลทั่วไปของตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เขตที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และระยะเวลาที่อาศัยในกรุงเทพมหานคร

5.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการจำแนกทางสถิติของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ และปัจจัยการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร

5.3 การทดสอบที (t-test) ใช้ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม และอิสระ 2 กลุ่มเพื่อวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร

5.4 การวิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ทดสอบความแตกต่างของตัวแปรตาม และตัวแปรอิสระที่จำแนกเป็น 3 กลุ่มขึ้นไป ในกรณีพบความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จะทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ้ (Scheffe's)

ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษাপัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 63 อยู่ในช่วงอายุ 25 – 40 ปี จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 346 คน คิดเป็นร้อยละ 86.5 รวมถึงประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐ จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 และมีรายได้ระหว่าง 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 113 คนคิดเป็นร้อยละ 28.3 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตสายไหม และคลองสามวา จำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 3.75 อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ระหว่าง 1 – 5 ปี จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 และทุกคนเคยใช้งานเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษাপัจจัยด้านประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีความถี่การใช้งานเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร ต่อเดือน จำนวน ระหว่าง 3 – 4 ครั้ง จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษাপัจจัยการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.58 เมื่อพิจารณารายข้อ ในระดับมากที่สุด 5 อันดับ คือ 1.ประชาชนในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่รับรู้ข่าวสารการพัฒนาเมืองอัจฉริยะว่าทำให้การใช้ชีวิตสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น อยู่ในระดับมาก (ข้อ 10) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3.91 2.รับรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานครช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกรรมหรือกิจกรรมต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก (ข้อ 11) มีค่าเฉลี่ย 3.70 3.รับรู้ข่าวสารการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานครจากสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานอยู่ในระดับมาก (ข้อ 2) มีค่าเฉลี่ย 3.69 4.รับรู้ข่าวสารเทคโนโลยีและนวัตกรรมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานครช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถ (ข้อ 12) มีค่าเฉลี่ย 3.66 และ 5.รับรู้ข่าวสารความ

พึงพอใจในข้อมูลข่าวสารการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร (ข้อ 14) มีค่าเฉลี่ย 3.65 ส่วนน้อยที่สุดได้แก่ รับรู้ข่าวสารการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานครจากวิทยุ (ข้อ 3) มีค่าเฉลี่ย 3.12 เนื่องจากปัจจุบันวิทยุเข้าถึงยากและไม่ค่อยได้รับความนิยมในประเทศไทยเทียบเท่าอดีตอีกต่อไป

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.67 โดยประเด็นที่ประชาชนเห็นด้วยมากที่สุด มี 5 อันดับ คือ 1.ประชาชนมีแนวโน้มจะใช้ประโยชน์จากการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร มากขึ้น (ข้อ 34) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3.88 2.มี ระบบอินเทอร์เน็ตและ WI – FI ที่มีอย่างทั่วถึงครอบคลุมทุกพื้นที่ (ข้อ 2) มีค่าเฉลี่ย 3.81 3.ประชาชนอยากให้การพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร ได้รับการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่มากขึ้นในอนาคต (ข้อ 35) มีค่าเฉลี่ย 3.80 4.ประเด็นมีความพร้อมและสนใจที่จะใช้งานเทคโนโลยีและนวัตกรรมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร (ข้อ 33) มีค่าเฉลี่ย 3.78 และ 5.เห็นด้วยกับประเด็นสนับสนุนและส่งเสริมผู้ประกอบการให้มียุทธศาสตร์ความรู้ ทักษะทั้งด้านภาษาตามมาตรฐานระดับสากล (ข้อ 25) และ ประเด็นประชาชนมีคุณภาพที่ดีขึ้นจากการส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร ในการบริหารจัดการระบบการสาธารณสุข บันทึกข้อมูลสุขภาพ การรับบริการต่าง ๆ ข้อมูลสุขภาพอนามัย แนะนำการตรวจสุขภาพด้วยตนเอง และให้คำปรึกษาด้านสุขภาพ/การแพทย์ออนไลน์ (วิดีโอ ข้อความ) (ข้อ 29) มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.76 ซึ่งทั้ง 6 ข้อประชาชนเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก สุดท้ายที่ประชาชนเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ประเด็นการจัดตั้งศูนย์บริการประชาชนเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว ให้บริการอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เชื่อมโยงธุรกรรมหรือบริการต่างๆ (ข้อ 3) มีค่าเฉลี่ย 3.52

ส่วนที่ 5 ผลการศึกษาสมมติฐาน

จากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานไว้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เขตที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และระยะเวลาที่อาศัยในกรุงเทพมหานคร ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ในส่วนของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ อาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานครแตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีปัจจัยด้านประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีความถี่การใช้งานเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานครต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน โดยมีความแตกต่างกัน 3 คู่ คือ ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่เปิดรับข่าวสารระดับน้อย มีระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะต่ำกว่าประชาชนที่เปิดรับข่าวสารระดับปานกลาง และระดับมาก ส่วนประชาชนในกรุงเทพมหานครที่เปิดรับข่าวสารระดับปานกลาง มีระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะต่ำกว่าประชาชนที่เปิดรับข่าวสารระดับมาก

ตารางที่ 1 แสดงการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรอิสระ	ค่านัยสำคัญทางสถิติ	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
ปัจจัยส่วนบุคคล			
1. เพศ	.40		✓
2. อายุ	.03	✓	
3. ระดับการศึกษา	.65		✓
4 .อาชีพ	.00	✓	
5.รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	.50		✓
6.เขตที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร	.55		✓
7.ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร	.51		✓
ปัจจัยด้านประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร	.34		✓
ปัจจัยการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร			
ปัจจัยการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร	.00	✓	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร ผู้สามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครเห็นด้วยในระดับมากต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร (มีค่าเฉลี่ย 3.67) เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครเห็นด้วยมากที่สุดในระดับ มีแนวโน้มจะใช้ประโยชน์จากการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร (ข้อ 34) มีค่าเฉลี่ย 3.88 เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่เล็งเห็นความสำคัญของการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาช่วยอำนวยความสะดวกในการใช้ชีวิตในกรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับที่กรุงเทพมหานครได้นำข้อมูลมาบริหารจัดการบริการสาธารณะให้ตรงตามความต้องการและชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนด้วยการเก็บข้อมูล (Big data) เพื่อรวบรวมพฤติกรรมและการใช้บริการของคนในทุกช่วงเวลา อันเป็นผลให้กำหนดนโยบายและตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลที่แม่นยำและใช้งานง่าย รองรับคนทุกกลุ่มมากขึ้น โดยใช้ระบบอินเทอร์เน็ตที่เป็นพื้นฐานของการพัฒนาแอปพลิเคชันต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน เช่น การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานคร การติดตั้ง

กล้อง CCTV เพื่อดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ระบบแจ้งเตือนมลพิษทางอากาศที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นผ่านดิจิทัล

ทั้งนี้ประชาชนเห็นด้วยในระดับมากกับประเด็น ระบบอินเทอร์เน็ตและ WI - FI มีอย่างทั่วถึงครอบคลุมทุกพื้นที่ (ข้อ 2) มีค่าเฉลี่ย 3.81 สืบเนื่องจากกรุงเทพมหานครได้ขยายการพัฒนาโครงข่ายอินเทอร์เน็ตภายในสำนักงานให้เพียงพอสำหรับเจ้าหน้าที่และประชาชนที่มาใช้บริการ อีกทั้งยังมีการให้บริการอินเทอร์เน็ตครอบคลุมหลายพื้นที่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในห้องสมุดประชาชนภายใต้การดูแลของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งการปรับปรุงป้ายรถเมล์ โดยการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ให้เกิดป้ายรถเมล์อัจฉริยะรูปแบบใหม่ เรียกว่า Smart Bus Shelter ที่ได้เพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายให้ประชาชน ได้ เช่น กล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มีหน้าจอแสดงสายรถเมล์และเวลาการมาถึงของรถเมล์ รวมถึงให้บริการ Free - WIFI และระบบชาร์จแบตเตอรี่ให้บริการประชาชนที่มานั่งรอขึ้นรถขนส่งสาธารณะเพื่อจูงใจให้คนใช้ขนส่งสาธารณะมากขึ้นและช่วยลดปริมาณการใช้รถส่วนบุคคลที่ต้นเหตุของการจราจรที่หนาแน่น มากกว่า 600 จุดทั่ว

นอกจากนี้ประชาชนเห็นด้วยมากกับประเด็น อยากให้การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ กรุงเทพมหานคร ได้รับการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่มากขึ้น(ข้อ 35) มีค่าเฉลี่ย 3.80 สอดคล้องกับที่ประชาชนตระหนักถึงแนวโน้มการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร จึงมีความคาดหวังในระดับมากให้มีการพัฒนาประสิทธิภาพโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร ที่จะทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในกรุงเทพมหานครดีขึ้นในอนาคต เพื่อรองรับการใช้งานของคนทุกกลุ่ม

สำหรับประเด็นต่อมาประชาชนในกรุงเทพมหานครเห็นด้วยในเรื่องมีความพร้อมและสนใจที่จะใช้งานเทคโนโลยีและนวัตกรรมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร (ข้อ 33) มีค่าเฉลี่ย 3.78 เนื่องจากรัฐบาลผลักดันการพัฒนาเมืองอัจฉริยะให้เป็นวาระสำคัญของชาติ หน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาชน สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยต่างๆ มุ่งเน้นการพัฒนานวัตกรรมให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะให้พร้อมกับการใช้งานเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่จะมาเปลี่ยนแปลงและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการสาธารณะ ซึ่งกรุงเทพมหานครเป็นเมืองต้นแบบของประเทศไทย ได้เตรียมความพร้อมสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องพัฒนานวัตกรรมให้มีความพร้อมและมีทักษะเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร อีกทั้งสร้างการรับรู้ของประชาชน ให้เข้าใจทิศทางการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร และสร้างการยอมรับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนการใช้โครงข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือของการเชื่อมโยงข้อมูลทั้งระบบและประยุกต์การใช้งานผ่านอุปกรณ์ต่างๆ เข้าด้วยกัน

ในขณะเดียวกันประชาชนเห็นด้วยในระดับมากกับประเด็น ประชาชนจะมีคุณภาพที่ดีขึ้นจากการส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร ในการบริหารจัดการระบบการสาธารณสุข บันทึกรายการสุขภาพ การรับบริการต่างๆ ข้อมูลสุขภาพอนามัย แนะนำการตรวจสุขภาพด้วยตนเอง และให้คำปรึกษาด้านสุขภาพ/การแพทย์ออนไลน์ (วิดีโอ ข้อความ) (ข้อ 29) มีค่าเฉลี่ย 3.76 เนื่องจากช่วงที่ผ่านมาประชาชนยอมรับว่าการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมถูกนำมาใช้อำนวยความสะดวกสำหรับบุคลากรทางการแพทย์ ผู้เข้ารับการรักษา ทั้งการทำทะเบียนสุขภาพ การรับบริการต่างๆ ได้สะดวกผ่านระบบออนไลน์ ข้อมูลสุขภาพที่เผยแพร่จากผู้เชี่ยวชาญที่น่าเชื่อถือ ตลอดจนการวินิจฉัยโรคที่แม่นยำมากขึ้น ทำให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น ซึ่งมีเฉลี่ยเท่ากับประเด็น สนับสนุนและส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีองค์ความรู้ ทักษะทั้งด้านภาษาตามมาตรฐานระดับสากล (ข้อ 25) เนื่องจาก

กรุงเทพมหานครมีการส่งเสริมและสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการทั้งรายใหญ่และรายย่อยให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถและโอกาสในการเข้าถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทำให้ทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีที่ทำให้ทุกคนสามารถเข้าถึงความรู้ที่เป็นสากลและได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับผู้ประกอบการ อันจะนำไปสู่โอกาสในการสร้างสรรค์ความคิดใหม่ทางธุรกิจในยุคดิจิทัลได้

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีเพศ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เขตที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และระยะเวลาที่อาศัยในกรุงเทพมหานคร ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาลักษณะพื้นฐานผู้ตอบแบบสอบถามที่สุ่มตามสัดส่วนจำนวนประชากรแต่ละเขตที่อาศัยอยู่นั้น แสดงให้เห็นว่าปัจจัยข้างต้น ไม่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานครอาจเป็นเพราะปัจจัยเหล่านี้ทำให้ประชาชนเข้าถึงลักษณะข้อมูลและมีประสบการณ์คล้ายคลึงกัน จึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

สำหรับของผลการศึกษาประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยประชาชนที่อายุต่ำกว่า 25 ปี มีความเห็นด้วยต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานครมากที่สุด เนื่องจากเป็นที่ทราบกันดีว่ากลุ่มประชากรที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 25 ปี เป็นช่วงวัยที่พบในกลุ่มคนทำงานและระดับมหาวิทยาลัย คนกลุ่มนี้เกิดมาในช่วงที่มีการก้าวหน้าและการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้มีความพร้อมที่จะปรับตัวเข้ากับเทคโนโลยีได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้คนในกลุ่มนี้ชอบแสดงความคิดเห็นหรือมีส่วนร่วมกับกิจกรรมในโลกออนไลน์ จึงเป็นเหตุผลว่าที่ประชากรที่มีช่วงอายุต่ำกว่า 25 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะมากกว่ากลุ่มอื่น เนื่องจากคนกลุ่มนี้ให้ความสนใจกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่อำนวยความสะดวกและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น โดยหวังว่าจะเป็นกลไกสำคัญในการใช้เป็นเครื่องมือเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ของเมืองที่อาศัยอยู่ได้มากขึ้น สอดคล้องกับงานของ (จิรัชญา ศุขโกคา และสันติธร ภูริภักดี, 2562 : 1588-1589) ที่กล่าวว่าพฤติกรรมของกลุ่ม Gen Y เป็นกลุ่มคนที่เติบโตมาพร้อมกับคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต มีความคิดที่ล้ำสมัย เปิดใจยอมรับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ อยู่เสมอ รวมถึงกลุ่ม Gen Z ที่เติบโตมาพร้อมกับอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีที่ถูกพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สามารถเชื่อมต่อได้ทั่วโลก ซึ่งทำให้สามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้ตลอดเวลาในทุกสถานที่ (พัชร ชมพุดา และณัฐธิดา จักรภีร์ศิริสุข, 2563 : 4) ดังนั้นกลุ่มคนมีอายุต่ำกว่า 25 ปี จึงมีความสนใจการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานครมากกว่ากลุ่มอื่นๆ

สำหรับประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐาน ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่เป็นนักเรียนหรือนักศึกษา มีความเห็นด้วยมากที่สุดต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ กรุงเทพมหานคร กว่าประชาชนที่มีอาชีพอื่น สอดคล้องกับที่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรต่างๆ ได้ผลักดันให้การพัฒนาเมืองอัจฉริยะเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนประเทศไทย ตามนโยบายไทยแลนด์ 4.0 อีกทั้งสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ได้ให้ความรู้แก่นักเรียนหรือนักศึกษา เตรียมความพร้อม และพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงสามารถนำองค์ความรู้ไปปรับใช้ให้เกิด

ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับช่วงที่ผ่านสถาบันการศึกษาได้ประสบกับความเปลี่ยนแปลงที่มีการพลิกผันอย่างรวดเร็วด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาเปลี่ยนรูปแบบการศึกษา จากเดิมที่ต้องเข้าเรียนในห้องเรียน ได้มีการเปลี่ยนมาเป็นการเรียนการสอนแบบออนไลน์ โดยมีการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์จากโปรแกรมต่าง ๆ ทำให้สามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ และเกิดการเรียนรู้ได้สะดวกทุกที่ทุกเวลา

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยด้านประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีความถี่การใช้งานเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ กรุงเทพมหานคร ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเกิดจากประชาชนยังไม่ได้ปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตจากเดิมอย่างเห็นได้ชัดเจนเท่าที่ควรจากการใช้งานเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ กรุงเทพมหานคร ดังนั้นความถี่การใช้งานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ กรุงเทพมหานคร ไม่ได้มีผลให้ประชาชนมีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

4. ผลการศึกษาปัจจัยการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ กรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับการเปิดรับข้อมูลข่าวสารต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ซึ่งประชาชนในกรุงเทพมหานครได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ กรุงเทพมหานคร จากสถานศึกษาและสถานที่ทำงานมากที่สุด เนื่องจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล และถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของประชาชนพร้อมทั้งปัจจุบันทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจากสื่อออนไลน์ด้วยอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เข้าถึงง่ายได้ทุกที่ทุกเวลา ทั้งนี้ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าประชาชนในกรุงเทพมหานครที่เปิดรับข่าวสารระดับมาก มีระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ กรุงเทพมหานคร มากที่สุด มากกว่าประชาชนที่เปิดรับข่าวสารระดับปานกลาง และระดับน้อย สอดคล้องกับงาน พชร โนนทิง (2559) กล่าวว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนในจังหวัดขอนแก่นที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อออนไลน์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติโดยรวมของประชาชนที่มีต่อโครงการรถไฟฟ้าวางเบาระยะที่ 1 เพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัดขอนแก่นเป็นเมืองอัจฉริยะ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนเห็นด้วยน้อยกับประเด็น มีการจัดตั้งศูนย์บริการประชาชนเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียวให้บริการอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ (ข้อ 3) เป็นข้อที่มีค่าน้อยที่สุด 3.52 ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐแต่ละส่วนต้องกำหนดแนวทางการให้บริการรูปแบบไปในทิศทางเดียวกัน เชื่อมโยงธุรกรรมของส่วนงานหรือบริการต่าง ๆ ภายในจุดเดียว เพิ่มเจ้าหน้าที่ให้บริการครอบคลุมพื้นที่ รวมถึงขยายระยะเวลาให้บริการในวันหยุด หรือมีแอปพลิเคชันสำหรับทำธุรกรรมกับภาครัฐที่สะดวกต่อการใช้งาน เช่น จอกรับบริการ จ่ายค่าปรับ การขอใบอนุญาต ติดตามสถานการณ์ทำงานของรัฐ ฯลฯ ด้วยตนเองเพื่ออำนวยความสะดวกและลดภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทางของประชาชนในการติดต่อหน่วยงานรัฐโดยตรง

1.2 ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนเห็นด้วยน้อยกับประเด็น มีระบบศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน อย่างทั่วถึง (ข้อ 12) มีค่าเฉลี่ย 3.53 ดังนั้นควรเพิ่มพื้นที่ห้องสมุดของแต่ละชุมชนอย่างทั่วถึง มีการปรับปรุงข้อมูลข่าวสารให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในปัจจุบัน รวมถึงมีเจ้าหน้าที่คอยให้ความรู้และคำแนะนำข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ สร้างการรับรู้และเปิดพื้นที่แลกเปลี่ยนให้กับประชาชนได้มีส่วนร่วม ตลอดจนพัฒนาทักษะ เพื่อประชาชนมีความพร้อมกับการพัฒนาสังคม ดิจิทัลในอนาคตต่อไป

1.3 ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนเห็นด้วยน้อยกับประเด็น ข้อมูลระบบขนส่งมวลชน แสดง เวลา และป้ายรถเมล์ที่เข้าถึงง่ายและสะดวกในการใช้งาน (ข้อ 19) มีค่าเฉลี่ย 3.53 ดังนั้นควรพัฒนา ป้ายรถเมล์อัจฉริยะที่สามารถแสดงเวลาการเดินทางที่ชัดเจน ครอบคลุมทุกพื้นที่ รวมถึงปรับปรุงรถ ขนส่งสาธารณะให้มีระบบ GPS ที่สามารถระบุตำแหน่งของรถขนส่งสาธารณะให้ถูกต้องและแม่นยำ เพื่อดึงดูดประชาชนให้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะมากขึ้น จะช่วยลดมลพิษทางอากาศ ตลอดจนสามารถ วางแผนการเดินทางได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 อนาคตประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุควรมีการศึกษาที่เฉพาะเจาะจงกลุ่มเป้าหมาย คนกลุ่มนี้มากขึ้น เพื่อให้ทราบแนวทางการพัฒนาเมืองให้ตอบสนองความต้องการและอำนวยความสะดวก ในอนาคต

2.2 ควรมีการการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม เช่น เจ้าหน้าที่รัฐ ผู้นำ ชุมชน ตัวแทนประชาชน ตลอดจนผู้ประกอบการในพื้นที่ เพื่อให้ได้ข้อมูลความคิดเห็นเชิงลึกจากบุคคล หลากหลายกลุ่ม

2.3 ควรมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะกรุงเทพมหานคร เพื่อใช้ เป็นแนวทางให้หน่วยงานต่างๆ ปรับปรุงและแก้ไขให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่อย่างถูกต้อง

บรรณานุกรม

- กองนโยบายและแผนงาน. (2563). สถิติข้อมูลชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2561. สำนักการวางผังและพัฒนาเมืองกรุงเทพมหานคร.
- กองสารสนเทศศาสตร์ สำนักยุทธศาสตร์และการประเมินผล. (2565). แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของ กรุงเทพมหานคร (พ.ศ. 2566 - 2570).
- กาญจนา ตั้งชลทิพย์และคณะ. (2562). นคราภิวัฒน์: เมืองน่าอยู่ และการกระจายตัวที่เหมาะสมของ ประชากรไทย, ในชุดโครงการ “นโยบายเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางประชากรของประเทศ ไทย”. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- คณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ, (ม.ป.ป). คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาเมืองอัจฉริยะ. ตาม ประกาศคณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ ที่ 1/ 2561 เรื่องหลักเกณฑ์การ ประเมินและคุณสมบัติวิธีการ และกระบวนการในการพิจารณาการเป็นเมืองอัจฉริยะประเทศ ไทย.
- คณะทำงานสมาร์ตซิตี้ของสำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล. (2563). การพัฒนาพื้นที่กรุงเทพมหานคร ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์การเป็นมหานครแห่งเอเชีย. วารสารพัฒนาข้าราชการ กทม.

- จิรัชญา ศุขโกคา และสันติธร ภูริภักดี. (2562). รูปแบบภาวะผู้นำของผู้บังคับบัญชาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของ พนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์และเจนเนอเรชั่นวายในองค์กรเอกชน. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ Veridian มหาวิทยาลัยศิลปากร (มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ). ปีที่ 12 ฉบับที่ 4 (กรกฎาคม – สิงหาคม 2562) : 1588-1589.
- พชร โนนทิง. (2559). การเปิดรับข่าวสาร ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อโครงการรถไฟฟ้ารางเบา ระยะที่ 1 เพื่อรองรับการพัฒนาเมืองขอนแก่นเป็นเมืองอัจฉริยะ. วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการจัดการการสื่อสารองค์กร. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พัชรี ชมพูคำ และณัฐธิดา จักรภักดิ์ศิริสุข. (2563). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจและแรงจูงใจในการทำงาน: กรณีศึกษาเปรียบเทียบคนเจนเนอเรชั่น Y และเจนเนอเรชั่น Z ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารจุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์. ปีที่ 42 ฉบับที่ 165 (กรกฎาคม – กันยายน 2563) : 4.
- สำนักยุทธศาสตร์และการประเมินผล กรุงเทพมหานคร. (2563). Smart City Handbook: Bangkok – Interview Questions. Reference
- European Parliamentary. (2014). Mapping Smart Cities in the EU. Brussels: European Union Publishing
- Ludher, E., Sharda, N., Lal, R., Xu, Y., Chow, C., & Ng, J. (2018). ASEAN Smart Cities Network. (P. Somasundram, Ed.) Singapore: Centre for Liveable Cities.
- Tapananont, N., Thammapornpilas, J., Punnoi, N., Vichienpradit, P., Trakulkajornsak, K., Tangswan it, P., et al. (2018). Smart City Development. Unisearch Journal, 5(1), 3-8.
- United Nations. (2015). World Urbanization Prospects The 2014 Revision. New York: United Nations.
- Worldometers. (2021). World Population. [online], <https://www.worldometers.info/th/> [14 มกราคม 2564].
- Yamane, T. (1973). Statistic: An Introduction Analysis. 3rd ed. Tokyo: Harper & Row.